

Súd: Správny súd v Košiciach
Spisová značka: 2S/41/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 0923100414
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 01. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Raganová
ECLI: ECLI:SK:SpSKE:2025:0923100414.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Správny súd v Košiciach sudkyňou JUDr. Janou Raganovou v právnom spore žalobcu: A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom: D. XXX, právne zastúpený advokátom: JUDr. Markom Polakovičom, Duchnovičovo námestie 1, Prešov, proti žalovanému: Okresný úrad Prešov, odbor cestnej dopravy a pozemných komunikácií, so sídlom: Nám. mieru 3, Prešov v konaní o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č.: OU-PO-OCDPK-2023/001566-03 zo dňa 18.07.2023 takto

rozhodol:

- I. Žalobu z a m i e t a .
- II. Účastníkom konania n e p r i z n á v a právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

I.
Priebeh administratívneho konania

1. Obec Fričovce ako prvostupňový správny orgán vydala dňa 07.12.2021 Rozhodnutie o priestupku číslo č.p.: XX/XXXX-XXX, ktorým uložila žalobcovi ako obvinenému podľa § 22c ods. 2 zákona číslo 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách pokutu vo výške 660 eur za porušenie § 6 zákona číslo 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách v znení jeho zmien a doplnkov, ktorého priestupku sa žalobca mal dopustiť tým, že mal naviesť zeminu na parcela katastra nehnuteľností C číslo XXX/X v obci Fričovce, katastrálne územie E. v miestnej časti zvanej Stavba s cieľom zamedziť po prístup obyvateľov po tejto miestnej komunikácii k svojim obydliam a zároveň mu podľa § 79 ods. 1 zákona číslo 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov uložila povinnosť nahradiť trovy konania vo výške 16 eur.

2. V odôvodnení rozhodnutia obec Fričovce uviedla, že:

- konanie bolo začaté z úradnej povinnosti na základe podnetov viacerých občanov miestnej časti zvanej Stavba;
- zemina bola navezená na parcelu katastra nehnuteľností C číslo XXX/X v obci Fričovce, katastrálne územie Fričovce v miestnej časti zvanej Stavba, ktorá je v platnom územnom pláne obce Fričovce ako aj v technickej evidencii obecných komunikácií vedená ako miestna komunikácia;
- skutok sa mal uskutočniť koncom roka 2016;
- z dôkazov, ktoré boli získané obcou zákonným spôsobom ako aj z výsledkov ústneho pojednávania o priestupku mala obec za preukázané, že obvinený z priestupku - žalobca svojim konaním naplnil skutkovú podstatu priestupku podľa § 22c ods. 1 písm. c) a f) zákona číslo 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách;
- obec poukázala na to, že obvinený skutok nepopieral - vychádza pritom z jeho vyjadrenia pri ústnom pojednávaní o priestupku, pričom návoz zeminy obvinený písomne potvrdil aj vo svojom stanovisku v súdnom spore v konaní pod spisovou značkou 8C/15/2019;

- obec poukázala na to, že daná komunikácia je vybudovaná už od roku 1972 - dokazuje to aj znalecký posudok číslo 33/2001 vypracovaný A. F. D. a stavebníkom boli štátne majetky Chminianska Nová Ves a ako komunikácia je riadne vedená na príslušnom Okresnom úrade katastrálnom odbore Prešov parcela katastra nehnuteľností G. XXX/X, druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, spôsob využívania pozemku 22: pozemok, na ktorom je postavená inžinierska stavba - cestná, miesta a účelová komunikácia, lesná cesta poľná cesta, chodník, nekryté parkovisko a ich súčasti, katastrálne územie Fričovce a takto bola aj dlhodobo využívaná ako prístupová cesta k poľnohospodárskym objektu a bytovým domom;
- obec má za to, že daný skutok nie je premlčaný, keďže prekážka - návoz zeminy, ktorá bráni prístupu obyvateľstva je stále na mieste a obvinený ju doposiaľ neodstránil ani nemá záujem ju odstrániť; v tomto prípade sa jedná o trváci priestupok, ktorý je charakteristický vyvolaním a udržiavaním protiprávneho stavu;
- žalobca bol vyzvaný na odstránenie protiprávneho stavu a bola mu určená aj primeraná lehota na odstránenie, čo však ignoroval, čím naplnil aj skutkovú podstatu podľa §22c ods. 1 písm. f) zákona číslo 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách, podľa ktorého priestupku na území úseku pozemných komunikácií sa dopustí ten, kto neodstráni v termíne určenom cestným sa správnym orgánom pevnú prekážku na diaľnici, ceste alebo na miestnej ceste alebo nesplní podmienky udelenej výnimky, o naplnení tejto skutkovej podstaty bol žalobca na ústnom pojednávaní oboznámený a mohli spolu so svojim právnym zástupcom k danej veci zaujať stanovisko.

3. Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca odvolanie, a to dňa 27.12.2021, v ktorom uviedol:

- má za to, že sa nejedná o priestupok podľa § 22c zákona číslo 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách z dôvodu, že na parcele C číslo XXX/X katastrálne územie Fričovce sa nachádza účelová komunikácia nie miestna komunikácia ako nesprávne uvádza správny orgán v napadnutom rozhodnutí;
- túto argumentáciu odôvodnil tým, že miestna komunikácia musí byť v zmysle ustanovenia § 3d ods. 3 cestného zákona vo vlastníctve obce, na ktorej území sa miestna komunikácia nachádza a v danom prípade je nesporné, že komunikácia na parcele C číslo XXX/X katastrálne územie Fričovce je vo výlučnom vlastníctve obvineného na žalobcu ako fyzickej osobe, a teda nie je vo vlastníctve obce; zároveň v danom prípade absentuje rozhodnutie príslušného cestného správneho orgánu o vzniku miestnej komunikácie a o jej zaradení do kategórie miestnych komunikácií daná komunikácia nespĺňa určité stavebno-technické predpoklady ani má minimálnu šírku a kvalitu, nakoľko v tomto prípade sa jedná len o kamenivom vysypanú cestu, ktorá nespĺňa predpoklady na zaradenie do siete miestnych komunikácií a taktiež v tomto prípade absentuje kolaudačné rozhodnutie, ktoré by podľa žalobcu mal byť v prípade miestnej komunikácie;
- argumentáciu o účelovej komunikácii podporil ďalej tým, že technická evidencia obecných komunikácií ako aj územný plán obce Fričovce nemajú žiadne právotvorné účinky a sú v zrejmom rozpore s cestným zákonom;
- pokiaľ obec poukazuje na znalecký posudok znalca A. F. D. číslo 33/2004 zo dňa 10.06.2004 k tomuto žalobca uviedol, že týmto znaleckým posudkom sa stanovovala hodnota nehnuteľností a nie ich druh a na stanovenie druhu by tento znalec ani nemal oprávnenie;
- namietal to, že pri určení druhu a výmery uloženej sankcie správny orgán žiadnym spôsobom neprihliadol na závažnosť skutku a na rozsah spôsobenej škody, má zato, že násyp zeminy žiadnym spôsobom neobmedzuje prístup obyvateľov k ich rodinným domom so súpisnými číslami 226 - až 228, nakoľko si k svojim obydliam už skôr vybudovali inú prístupovú do komunikáciu čo je zjavné z ortofotomapy;
- namietal premlčanie skutku, nakoľko od jeho spáchania preukázateľná uplynuli viac ako 2 roky;
- namietal premlčanie možnosti správneho orgánu uložiť pokutu v zmysle § 22b ods. 2 cestného zákona, nakoľko uplynuli 3 roky odo dňa, keď došlo k porušeniu povinnosti;
- namietal to, že Oznámením o začatí konania zo dňa 26.10.2021 číslo FR-2021/356/OcÚ/01 bolo začaté iba vo veci navezenia zeminy na parcelu C číslo 521/1 katastrálne územie Fričovce, t.j. vo veci priestupku podľa § 22c ods. 1 písm. c) Trestného zákona a nie aj vo veci neodstránenia pevnej prekážky podľa § 22c ods. 1 písm. f) cestného zákona čo je neprípustné a v rozpore so zákonom;
- v závere žiada, aby odvolací orgán rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa zrušil a vrátil na nové prejednanie alebo zmenil rozhodnutia.

4. O odvolaní žalobcu bolo rozhodnuté rozhodnutím žalovaného číslo : OU-PO-OCDPK-2023/001566-03 zo dňa 18.07.2023 tak, že podľa § 59 ods. 1,2 správneho poriadku žalovaný zamietol odvolanie žalobcu ako odvolateľa a napadnuté rozhodnutie vydané cestným správnym orgánom potvrdil. Súčasne žalovaný

zmenil výrok o výške pokuty napadnutého rozhodnutia tak, že jej výšku znížil zo sumy 660 eur na sumu 300 eur. V odôvodnení rozhodnutia:

- popísal priebeh celého administratívneho konania od zaslania výzvy žalobcovi na odstránenie prekážky zo dňa 02.09.2021 až po podanie odvolania, ktoré administratívne konanie vo veci priestupkov bolo začaté ex offa na základe podnetov viacerých občanov obce Fričovce a na základe skutočností zistených z konania vedeného na Okresnom súde Prešov pod sp. zn.: 8C/15/2019;
- uviedol obsah stanoviska prvostupňového správneho orgánu k odvolaniu žalobcu ako aj obsah odvolania a doplnenia odvolania ktorého obsahom bol posudok vypracovaný A. E. H. na základe žiadosti žalobcu ohľadom charakteru komunikácie;
- uviedol ustanovenia zákona podľa ktorých rozhodol;
- uviedol svoju správnu úvahu, ktorou sa spravoval pri rozhodovaní o odvolaní;
- k námietke žalobcu o tom, že ide o účelovú komunikáciu a nie miestnu komunikáciu žalovaný poukázal na to, že predmetná pozemná komunikácia je vo vlastníctve obce Fričovce v súlade s § 3d ods.3 cestného zákona, čo preukazuje platný územný plán obce Fričovce v lokalite Stavba ako aj technická evidencia – passportizácia, poukázal na to, že žalobcovi už pri kúpe muselo byť známe zo znaleckého posudku č. 33/2004 od správcu konkurznej podstaty JUDr. Vladimíra Vrabeľa, že ide o miestnu komunikáciu s kódom KS2, poukázal na ustanovenie § 3d ods.3 cestného zákona, ktoré definuje vlastnícke práva s tým, že je potrebné rozlišovať medzi pozemkom pod existujúcou stavbou miestnej cesty a stavbou miestnej cesty, taktiež poukázal na povinnosť vlastníka pozemku upravenú v ustanoveniach § 1 ods.1, § 4 ods.1, § 4 ods.2 zákona č. 66/2009 Z. z.;
- poukázal na to, že predmetná komunikácia existuje od roku 1972 a dokumentácia k nej je už skartovaná ako aj na to, že sa jedná o miestnu cestu je zo strany cestného správneho orgánu preukázané passportom miestnych ciest (MK IV-03, Gazdovce) ako aj platným ÚPN-O Fričovce, kde je zakreslená ako existujúca miestna obslužná komunikácie – funkčnej triedy C3 a poukázal zároveň aj na povinnosť správcu miestnych ciest, ktorým je v tomto prípade aj Obec Fričovce viesť technickú evidenciu pozemných komunikácií, ktorá povinnosť je upravená v ustanovení § 3d ods.9 cestného zákona;
- k predloženému vyjadreniu projektanta A. E. H. žalovaný uviedol, že tento vydal odborný posudok k aktuálnemu stavu pozemnej komunikácie a teda nie je možné očakávať, že komunikácia, ktorá bola postavená v roku 1972 bude spĺňať aktuálne požiadavky na výstavbu miestnych obslužných komunikácií a teda nikto nepopiera, že je potrebné zo strany Obce Fričovce vykonať rekonštrukciu tejto miestnej cesty aby spĺňala potrebné požiadavky aj z hľadiska budúcej výstavby rodinných domov v predmetnej lokalite;
- k námietke premlčania možnosti správneho orgánu uložiť pokutu žalovaný uviedol, že ustanovenie § 22b ods.2 cestného zákona sa netýka tejto veci, nakoľko ustanovenie § 22b sa týkajú ukladania pokút právnickej osobe alebo fyzickej osobe oprávnenej na podnikanie;
- vyjadril sa k námietke premlčania skutku, s ktorým tvrdením žalobcu sa žalovaný nestotožnil, poukázal na to, že nakoľko zákon o priestupkoch neupravuje hromadný, pokračovací ani trváci priestupok, je potrebné v tomto prípade použiť analógiu legis z trestného zákona - § 122 ods.13 Trestného zákona a analógiu trestného práva je potrebné použiť aj pre určenie začiatku plynutia prekluzívnej lehoty s tým, že ak sa trváci priestupok začne prejednávať ex offa, začína plynúť dvojročná prekluzívna lehota na prejednanie priestupku až okamihom doručenia oznámenia o začatí priestupkového konania subjektu, ktorý je podozrivý z jeho spáchania (oznámenie o začatí konania vo veci priestupku bolo odvolateľovi doručené dňa 02.11.2021);
- uviedol svoju správnu úvahu, ktorou sa spravoval pri zmene výšky uloženej pokuty v prospech žalobcu, keď túto znížil z 660 eur na 300 eur vzhľadom na fyzicky a reálny stav miestnej cesty, ktorá je vo veľmi nevyhovujúcom stave a je potrebné na nej urobiť rekonštrukciu zo strany správcu cesty – t.j. Obce Fričovce;
- záverom žalovaný uviedol z akých podkladov vychádzal pri prejednávaní odvolania.

II.

Správna žaloba

5. Správnou žalobou sa žalobca domáha zrušenia rozhodnutia žalovaného číslo: OU-PO-OCDPK-2023/001566-03 a vrátenia veci žalovanému na ďalšie konanie. V správnej žalobe namieta nepreskúmateľnosť rozhodnutia pre jeho nezrozumiteľnosť a nesprávne právne posúdenie veci.

6. V námietke nepreskúmateľnosti žalobca uvádza, že odvolací orgán nemôže súčasne zamietnuť odvolanie a potvrdiť napadnuté rozhodnutie a súčasne ho aj zmeniť, nepreskúmateľnosť vidí aj v tom,

že na jednej strane žalovaný považuje uloženú pokutu vo výške 660 eur za správnu a na strane druhej ju znížil na 300 eur. Podľa neho je rozhodnutie nepreskúmateľné aj z dôvodu, že na prvej strane rozhodnutia je uvedené označenie Verejná vyhláška a v rozpore s tým v odôvodnení uvádza, že rozhodnutie sa doručí účastníkom konania poštou.

7. Pokiaľ ide o nesprávne právne posúdenie, žalovanému vytýka, že nesprávne právne posúdil to, že v danom prípade ide o priestupok. O priestupok ísť podľa žalobcu nemôže, nakoľko na parcele č. XXX/X, k.ú. Fričovce sa nachádza účelová komunikácia a nie miestna a podľa § 22 ods.1 písm. c) a f) cestného zákona sa priestupku na úseku pozemných komunikácií dopustí ten, kto podľa písm. c) znečistí alebo poškodí diaľnicu, cestu alebo miestnu komunikáciu a podľa písm. f) neodstráni v termíne určenom miestnym orgánom pevnú prekážku na diaľnici, ceste alebo miestnej komunikácii. Tak ako v odvolacom konaní aj v správnej žalobe zotrval na tom, že na parc. č. XXX/X sa nachádza účelová komunikácia, pričom táto jeho argumentácia je opretá o tie isté dôvody ako v prípade argumentácie prednesenej v odvolacom konaní a teda, keďže sa jedná o účelovú komunikáciu nie je možné na nej spáchať priestupok podľa § 22c ods.1 písm. c) a f) cestného zákona.

8. Zároveň v námietke nesprávneho právneho posúdenia veci namietal aj premlčanie skutku v zmysle ustanovenia § 20 ods.1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, nakoľko od jeho spáchania preukázateľne uplynuli viac ako dva roky. Taktiež vzniesol aj námietku premlčania možnosti uložiť pokutu v zmysle ustanovenia § 22b ods.2 cestného zákona, nakoľko uplynuli 3 roky odo dňa, keď došlo k porušeniu povinnosti.

III.

Vyjadrenie žalovaného

9. Žalovaný vo svojom vyjadrení k správnej žalobe zo dňa 15.01.2024 k námietke žalobcu ohľadom nepreskúmateľnosti rozhodnutia uviedol, že pri vybavovaní opravného prostriedku v danom prípade bola aplikovaná kombinácia apelačného (reformatívneho) princípu s princípom revíznym. Apelačným princípom bolo odvolanie žalobcu zamietnuté pre bezdôvodnosť. Žalovaný nezistil také nedostatky rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa, pre ktoré by bolo potrebné považovať rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa za nezákonné a pre ktoré by prichádzalo do úvahy jeho zrušenie. Revíznym princípom žalovaný vyriešil zmenu napadnutého rozhodnutia, pričom skutkový stav ostal nezmenený. Zároveň odvolací orgán pristúpil k zmene výšky pokuty z 660 eur na 300 eur aj keď si prvostupňový správny orgán uloženie pokuty v tejto výšky dostatočne obhájil. K zníženiu výšky pokuty pristúpil z dôvodu fyzického stavu miestnej komunikácie, ktorá na danom mieste existuje od roku 1972. Poukázal na to, že za daný priestupok bola uložená pokuta prvostupňovým správnym orgánom – Obcou Fričovce ako príslušným cestným správnym orgánom pre miestne a účelové cesty, pričom vo veci ďalšieho konania, ktorého sa dopustil žalobca – nelegálna realizácia a užívanie pozemnej komunikácie bez príslušného územného rozhodnutia, stavebného povolenia a kolaudačného povolenia bude začaté správne konanie Obcou Fričovce ako príslušným špeciálnym stavebným úradom, kde zákon stanovuje oveľa vyššie pokuty. Čo sa týka uvedenia označenia Verejná vyhláška v rozhodnutí, k tomuto žalovaný uviedol, že jeho rozhodnutie nebolo doručované verejnou vyhláškou a text „VEREJNÁ VYHLÁŠKA“ na prvej strane rozhodnutia bol v rozhodnutí uvedený omylom a v prípade, že správny súd potvrdí jeho rozhodnutie, žalovaný vydá oznámenie o oprave chyby v písaní rozhodnutia.

10. K námietke nesprávneho právneho posúdenia ohľadom druhu komunikácie žalovaný poukázal na svoje rozhodnutie, kde podrobne rozobral to, aký druh komunikácie podľa cestného zákona sa na danom území nachádza. Žalobca nemá oprávnenie rozhodovať o druhu komunikácie, pretože na to sú zriadené príslušné cestné správne orgány a pozemná komunikácia, jej stavba a jej druh sa určuje podľa funkčného a dopravného významu v súlade s ustanoveniami cestného zákona. Majetkový správca príslušnej komunikácie sa neurčuje podľa vlastníctva parcely pod stavbou miestnej komunikácie, ale sa určuje podľa druhu komunikácie v súlade s ustanovením § 1 ods.2 písm. a), b), c), d) cestného zákona. Žalovaný zároveň poukázal na ustanovenie § 3d cestného zákona, ktoré hovorí o tom, aký druh komunikácie je v koho vlastníctve pričom však stále platí, že druh komunikácie sa neurčuje podľa vlastníckeho vzťahu k pozemku pod stavbou pozemnej komunikácie, ale podľa funkčného a dopravného významu danej pozemnej komunikácie – rozhodujúce je teda to, na čo táto pozemná komunikácia slúži. Taktiež poukázal aj na ustanovenie § 24h cestného zákona, ktorý hovorí o vyvlastňovaní pozemkov

pod stavbami pozemných komunikácií. Do pozornosti dal aj zákon č. 66/2009 Z.z., ktorý pojednáva o usporiadaní vlastníckych vzťahov k pozemkom pod stavbami vo vlastníctve obce alebo vyššieho územného celku, ktoré prešli do vlastníctva obce alebo vyššieho územného celku podľa osobitných predpisov a kde sú aj upraveného povinnosti vlastníka pozemku pod stavbou miestnej komunikácie, ktoré sa vzťahujú aj na žalobcu. Nie je namieste požadovať predloženie stavebného a kolaudačného rozhodnutia, nakoľko predmetné listiny sú už skartované, komunikácia existuje od roku 1972 a úložná doba listín bola 10 rokov.

11. K námietke žalobcu ohľadom toho, že sa nejedná o priestupok žalovaný uviedol, že podľa § 3 ods.2 cestného zákona obce v rámci preneseného výkonu štátnej správy prejednávajú priestupky podľa § 22c na úseku miestnych a účelových komunikácií a teda aj keby na predmetnom úseku bola účelová komunikácia, žalobcu by pokuta neminula. A navyše, účelové komunikácie sú jedným z druhov komunikácií a podľa znenia § 22c ods.1 cestného zákona sa priestupku na úseku pozemných komunikácií dopustí ten, ktoAnalogicky sa ustanovenia § 22c cestného zákona vzťahujú aj pri ukladaní pokút a spáchaní priestupku na účelovej komunikácií.

12. K dokumentom, ktoré sú podkladom pre určenie druhu komunikácie žalovaný uviedol, že podľa § 3d ods.9 cestného zákona je každý správca komunikácie povinný viesť technickú evidenciu týchto pozemných komunikácií a na tieto účely slúži passport komunikácií. Poukázal na ustanovenie § 6 ods.1 vyhlášky č. 35/1984 Zb. ktorá pojednáva o sieti miestnych komunikácií (passport), pričom podľa § 6 ods.2 tejto vyhlášky sa do siete miestnych komunikácií môže zaradiť aj účelová komunikácia, podľa toho, do akej miery sa verejne užíva a podľa toho, do akej miery je toto užívanie potrebné, pričom sa vychádza z účelnosti tohto zaradenia podľa miestnych pomerov. Taktiež poukázal aj na ustanovenie § 11 ods. 5 písm. f) a g) Stavebného zákona, podľa ktorého musí mať obec spracovanú územnoplánovaciu dokumentáciu pre umiestňovanie verejnoprospešných stavieb verejného dopravného a technického vybavenia príslušnej obce a miestne komunikácie predstavujú verejné dopravné a technické vybavenie obce a musia byť v územnom pláne znázornené ako verejnoprospešné stavby. Vychádzajúc z toho, sú technická evidencia komunikácií Obce Fričovce ako aj územný plán Obce Fričovce relevantnými právnymi dokumentmi, týkajúcimi sa určenia druhu pozemnej komunikácií v správe Obce Fričovce.

13. K námietke premlčania skutku poukázal žalobca na svoju právnu úvahu k rovnakej odvolacej námietke uvedenej v odôvodnení svojho rozhodnutia s tým, že tu ide o trváci priestupok. K premlčaniu možnosti uložiť pokutu poukázal žalovaný na to, že pokuta nebola uložená podľa ustanovení § 22a a § 22b cestného zákona, a preto nie je možné namietať premlčanie možnosti uložiť pokutu v súlade s ustanovením § 22b ods.2 cestného zákona. Podľa ustanovenia § 22c ods.4 cestného zákona sa na priestupky a ich prejednávanie vzťahuje osobitný predpis – zákon č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov.

IV.

Replika, duplika

14. Vyjadrenie žalovaného bolo zaslané žalobcovi, ten však naň replikou nereagoval. Z tohto dôvodu v rámci vykonávania procesných úkonov ani nebola zrealizovaná duplika podľa § 106 ods.2 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok v účinnom znení (ďalej len SSP).

V.

Prejednanie veci pred správnym súdom

15. Nakoľko žiaden z účastníkov konania nepožiadal o nariadenie pojednávania, súd rozsudok podľa § 107 ods.2 SSP verejne vyhlásil, a to dňa 14.01.2025 za splnenia podmienok upravených v ustanovení § 137 ods. 4 SSP.

VI.

Relevantná právna úprava

16. Podľa § 1 ods.2 zákona č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách (cestný zákon) v znení účinnom v čase vydania rozhodnutia žalovaného t.j. 18.07.2023 (ďalej len cestný zákon v znení

účinnom v rozhodnom čase) pozemné komunikácie sa rozdeľujú podľa dopravného významu, určenia a technického vybavenia na:

- a) diaľnice,
- b) cesty,
- c) miestne cesty
- d) účelové cesty.

17. Podľa § 3 ods.2 prvá veta cestného zákona v znení účinnom v rozhodnom čase miestnu štátnu správu vo veciach miestnych ciest a účelových ciest vykonávajú obce ako prenesený výkon štátnej správy.

18. Podľa § 3d ods.3 cestného zákona v znení účinnom v rozhodnom čase miestne cesty sú vo vlastníctve obcí. Miestne cesty pre nemotorovú dopravu sú vo vlastníctve štátu, samosprávneho kraja, obce alebo iných právnických a fyzických osôb.

19. Podľa §3d ods.4 cestného zákona v znení účinnom v rozhodnom čase účelové cesty sú vo vlastníctve štátu alebo iných právnických a fyzických osôb.

20. Podľa § 3d ods.5 písm. d) cestného zákona v znení účinnom v rozhodnom čase správu pozemných komunikácií vykonávajú ak ide o prejazdne úseky vo vlastníctve obce, o miestne cesty a účelové cesty vo vlastníctve obce – obce, prípadne právnické osoby nimi na tento účel založené alebo zriadené, ak osobitný predpis nestanovuje inak.

21. Podľa §4b ods.1 cestného zákona v znení účinnom v rozhodnom čase miestnymi cestami sú všeobecne prístupné a užívané ulice, parkoviská vo vlastníctve obcí a verejné priestranstvá, ktoré slúžia miestnej doprave a sú zaradené do siete miestnych ciest.

22. Podľa § 4b ods.2 cestného zákona v znení účinnom v rozhodnom čase siete miestnych ciest sa budujú a udržiavajú v súlade s územnoplánovacou dokumentáciou tak, aby uľahčovali osídlenie a vyhovovali potrebám miestnej dopravy, prípadne poľnohospodárskej dopravy, a ak to vyžadujú všeobecné záujmy aj potrebám diaľkovej dopravy a potrebám obrany štátu.

23. Podľa § 22 ods.1 cestného zákona v znení účinnom v rozhodnom čase účelové cesty slúžia spojeniu jednotlivých výrobných závodov alebo jednotlivých objektov a nehnuteľností s ostatnými pozemnými komunikáciami alebo komunikačným účelom v uzavretých priestoroch alebo objektoch.

24. Podľa § 22 ods.2 cestného zákona v znení účinnom v rozhodnom čase pre povolenie stavby účelovej cesty platí ustanovenie § 16 (povoľovanie stavieb).

25. Podľa § 22c ods.1 písm. c) zákona č. 135/1961 Zb. 2 cestného zákona v znení účinnom v rozhodnom čase priestupku na úseku pozemných komunikácií sa dopustí ten, kto znečistí alebo poškodí diaľnicu, cestu alebo miestnu cestu tak, že spôsobí alebo môže spôsobiť chyby v zjazdnosti alebo v schodnosti pozemnej komunikácie.

26. Podľa § 22c ods.1 písm. f) cestného zákona v znení účinnom v rozhodnom čase priestupku na úseku pozemných komunikácií sa dopustí ten, kto neodstráni v termíne určenom cestným správnym orgánom pevnú prekážku na diaľnici, ceste alebo na miestnej ceste alebo nesplní podmienky udelenej výnimky.

27. Podľa § 22c ods. 2 cestného zákona v znení účinnom v rozhodnom čase za priestupok podľa odseku 1 písm. a) až f) a písm. g) a i) možno uložiť pokutu do 660 eur.

28. Podľa § 22c ods. 4 cestného zákona v znení účinnom v rozhodnom čase na priestupky a ich prejednávanie sa vzťahuje osobitný predpis (pozn. súdu – zákon č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších právnych predpisov).

29. Podľa § 51 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch ak nie je v tomto alebo v inom zákone ustanovené inak, vzťahujú sa na konanie o priestupkoch všeobecné predpisy o správnom konaní.

30. Podľa § 80 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch rozhodnutie o priestupku nemožno doručiť verejnou vyhláškou.

31. Podľa § 20 ods.1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch priestupok nemožno prejednať, ak od jeho spáchania uplynuli dva roky; nemožno ho tiež prejednať, prípadne uloženú sankciu alebo jej zvyšok vykonať, ak sa na priestupok vzťahuje amnestia.

32. Podľa § 22b 2 cestného zákona v znení účinnom v rozhodnom čase, pokutu možno uložiť do dvoch rokov odo dňa, keď sa cestný správny orgán dozvedel o tom, že právnická osoba alebo fyzická osoba porušila svoju povinnosť, najneskôr však do troch rokov odo dňa, keď došlo k porušeniu povinnosti.

33. Podľa § 47 zákona č.71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších právnych predpisov (ďalej len správny poriadok) chyby v písaní, v počtoch a iné zrejme nesprávnosti v písomnom vyhotovení rozhodnutia správny orgán kedykoľvek aj bez návrhu opraví a upovedomí o tom účastníkov konania.

34. Podľa § 122 ods.12 zákona č. 300/2005 Z.z. Trestný zákon za trváci trestný čin sa považuje vyvolanie a udržiavanie alebo len udržiavanie protiprávneho stavu.

VII.

Právne posúdenie vecí správnym súdom

35. Súd sa v prvom rade zaoberal tými žalobnými dôvodmi žalobcu, v prípade ktorých preukázania by bolo žalobou napadnuté rozhodnutie nepreskúmateľné. Pre efektívny súdny prieskum je totiž nutné preverovanie zákonnosti začať od nepreskúmateľnosti (ktorá je zrušujúcim dôvodom napadnutého rozhodnutia podľa § 191 písm. d/ SSP), keďže táto je základnou prekážkou každého súdneho prieskumu (obdobne napr. rozsudok NS SR sp.zn. 1Sžf/68/2016 z 27.júna 2017). Správny súdny poriadok v ustanovení § 191 ods. 1 písm. d) upravuje ako jeden z dôvodov zrušenia v správnom súdnom konaní preskúmaného rozhodnutia alebo opatrenia orgánu verejnej správy jeho nepreskúmateľnosť, a tú následne rozlišuje na nepreskúmateľnosť pre nezrozumiteľnosť a nepreskúmateľnosť pre nedostatok dôvodov. O nepreskúmateľnosť pre nedostatok dôvodov ide okrem iného aj vtedy, ak sa správny orgán riadne nevysporiada so všetkými námietkami účastníkov konania, prípadne svoje rozhodnutie neodôvodní. Z ustanovenia § 47 ods. 3 Správneho poriadku vyplýva, že z odôvodnenia musí byť zrejmé, že sa správny orgán posudzovanou vecou náležite zaoberal, neopomenul žiadne účastníkové námietky, na tieto prihliadol a vysporiadal sa s nimi. Argumenty a závery správneho orgánu nesmú vzbudiť pochybnosti o jeho nezávislosti a odbornosti. Z odôvodnenia musí rovnako plynúť vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej. Rozhodnutie, ktorého odôvodnenie nespĺňa tieto náležitosti je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, pretože nedáva dostatočné záruky, že nebolo vydané v dôsledku svojvoľe. O nepreskúmateľnosť pre nezrozumiteľnosť ide vtedy, ak je rozhodnutie nejasné alebo protirečivé.

36. Rozhodnutie žalovaného nie je nepreskúmateľné, je z neho zrejماً správna úvaha žalovaného, ktorou sa spravoval pri vyhodnocovaní odvolacích námietok a taktiež aj správna úvaha, ktorou sa riadil, keď pristúpil k zníženiu výšky uloženej pokuty.

37. Pokiaľ žalobca namietal, že nie je možné súčasne zamietnuť odvolanie a potvrdiť rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa a aj zmeniť výrok o výške uloženej pokuty, k tomuto súd uvádza, že sa stotožňuje s argumentáciou žalovaného tak ako ju uviedol vo svojom vyjadrení zo dňa 15.01.2024 k tejto žalobnej námietke a ktoré súd uviedol v bode 9 odôvodnenia tohto rozsudku. Správny súd navyše na doplnenie uvádza, že na odvolacie konanie o priestupkoch sa použije zákon o priestupkoch a zároveň aj ustanovenia o odvolacom konaní upravené v zákone o správnom konaní. V zmysle ustanovenie § 59 ods.2 zákona o správnom konaní ak sú pre to dôvody, odvolací orgán rozhodnutie zmení alebo zruší, inak odvolanie zamietne a rozhodnutie potvrdí. V tomto prípade rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa má výrok o uložení pokuty za spáchanie priestupku, ktorého sa mal žalobca dopustiť spôsobom ako je popísaný v tomto výroku a výrok o povinnosti nahradiť trovy konania. Žalovaný svojím rozhodnutím odvolanie zamietol a súčasne zmenil výrok o výške pokuty za spáchaný priestupok v prospech žalobcu. Žalovaný v tomto prípade uplatnil pri prejednaní odvolania apelačný a revízny princíp, apelačným princípom zamietol odvolanie a súčasne revíznym zmenil výrok o výške pokuty

za súčasného stotožnenia sa so skutkovým stavom tak, ako ho zistil správny orgán prvého stupňa a ako bol aj popísaný čo do spôsobu spáchania priestupku vo výrokovvej časti rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa a následne premietnutý do výrokovvej časti rozhodnutia žalovaného. Vychádzajúc z dikcie ustanovenia § 59 ods.2 zákona o správnom konaní takáto kombinácia oboch postupov nie je zákonom a ani teóriou správneho práva vylúčená, samozrejme po posúdení individuality toho ktorého prípadu. Žalovaný vo svojej podstate potvrdil rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa vydané na ňom zistenom skutkovom základe, s ktorým sa žalovaný v plnom rozsahu stotožnil. Odlišný názor mal však na výšku pokuty, a to s prihliadnutím na stav komunikácie, ktorá tam existuje od roku 1972 ako aj na to, že bol toho názoru, že u žalobcu bude začaté ešte ďalšie konanie o priestupku za výstavbu a užívanie komunikácie bez územného rozhodnutia a stavebného a kolaudačného rozhodnutia. Ak by aj súd pripustil, že výrok o tom, že odvolanie zamietajúce je nadbytočný, nič by to nezmenilo na správnosti rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa o spáchaní priestupku žalobcom. Vhodnejšie by však bolo, aby boli jednotlivé výroky rozhodnutia označované rímskymi číslicami a na takomto podklade aby bolo potom aj vo výrokovvej časti rozhodnutia žalovaného uvedené vo vzťahu ku ktorému výroku rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa bolo odvolanie zamietnuté a vo vzťahu ku ktorému výroku bolo odvolaniu vyhovievané a tento výrok bol zmenený z dôvodov, ktoré následne uvedie správny orgán v odôvodnení svojho rozhodnutia. Aj keď žalovaný súčasne odvolanie zamietol a zmenil výrok o výške pokuty, avšak na tom istom skutkovom základe aký zistil správny orgán prvého stupňa nemožno povedať za súčasného konštatovania, že rozhodnutie žalovaného obsahuje všetky náležitosti tak, ako to súdu uviedol vyššie, že je z tohto dôvodu rozhodnutie nepreskúmateľné a pristúpiť k jeho zrušeniu.

38. Taktiež v konaní neobstála ani argumentácia nepreskúmateľnosti rozhodnutia za dôvodu uvedenia označenie „VEREJNÁ VYHLÁŠKA“ v rozhodnutí. Súd konštatuje, že predmetné slovné spojenie je v rozhodnutí žalovaného číslo: OU-PO-OCDPK-2023/001566-03 zo dňa 18.07.2023 uvedené nad slovom ROZHODNUTIE a z celého kontextu rozhodnutia žiadnym spôsobom nevyplýva, aby predmetné rozhodnutie bolo vyvesené na úradnej tabuli obce a teda doručované formou verejnej vyhlášky podľa § 26 zákona o správnom konaní. Táto skutočnosť nevyplýva ani zo samotného administratívneho spisu žalovaného. Na strane 16 rozhodnutia žalovaného číslo: OU-PO-OCDPK-2023/001566-03 zo dňa 18.07.2023 je uvedené: Rozhodnutie sa doručí: 1. Obec E., 2. JUDr. Marek Polakovič, Advokátska kancelária, Duchnovičovo nám. 1, 080 01 Prešov, 3. A. B. C., D. XXX, XXX XX I. a v administratívnom spise žalovaného sa nachádza výtlačok z elektronického systému žalovaného, z ktorého vyplýva, že predmetné rozhodnutia žalovaného bolo doručované: 1. Obci Fričovce poštou doporučené do vlastných rúk, 2. JUDr. Markovi Polakovičovi – advokátovi poštou doporučené do vlastných rúk a 3. A. B. C. do elektronickej schránky prostredníctvom portálu slovensko.sk. Zároveň sú k tomuto výtlačku pripojené doručky o prevzatí rozhodnutia žalovaného. Vychádzajúc z týchto skutočností má súd za to, že v prípade uvedenia označenia VEREJNÁ VYHLÁŠKA nad označením ROZHODNUTIE ide len o chybu v písaní, ktorá v žiadnom prípade nespôsobuje nepreskúmateľnosť rozhodnutia žalovaného. Správny súd dáva do pozornosti ustanovenie § 80 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, ktoré sa vzťahuje na prejednanie priestupkov podľa § 22c cestného zákona, ak rozhodne orgán príslušný na prejednanie priestupku podľa cestného zákona, rozhodnutie o priestupku nemožno doručiť verejnou vyhláškou. Ak by bol takto žalovaný postupoval, tak by išlo jeho procesný postup v rozpore so zákonom a nie o nepreskúmateľnosť rozhodnutia. Keďže v danom prípade označenie VEREJNÁ VYHLÁŠKA je len chybou v písaní, bude povinnosťou žalovaného po právoplatnosti rozhodnutia súdu postupovať podľa § 47 zákona o správnom konaní a vykonať opravu tejto chyby.

39. K námietke nesprávneho právneho posúdenia správny súd uvádza, že ani táto ani v argumentácii o nesprávnom právnom posúdení charakteru komunikácie ani v posúdení lehoty na uloženie pokuty a prejednanie priestupku nebola spôsobilá privodiť zrušenie rozhodnutia žalovaného.

40. Pokiaľ ide o posúdenie charakteru komunikácie správny súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s argumentáciou žalovaného uvedenou v jeho vyjadrení k žalobe tak ako to aj súd uviedol v bode 12 odôvodnenia tohto rozsudku a zároveň aj s jeho právnou úvahou uvedenou v odôvodnení správnu žalobou napadnutého rozhodnutia. Správny súd je toho názoru, že tak správny orgán prvého stupňa ako aj žalovaný správne ustálili, že v prípade predmetnej komunikácie ide o miestnu komunikáciu a nie účelovú komunikáciu. Správne pri tom vychádzali z technickej evidencie obecných komunikácií (passport) ako aj z územného plánu obce Fričovce a zo znaleckého posudku č. 33/2004 znalca A. F. D., kde je uvedené, že ide o miestnu komunikáciu s kódom KS2. Žiaden z argumentov žalobcu nebol tak spôsobilý zvrátiť iné posúdenie predmetnej komunikácie ako miestnej komunikácie. Správny

súd sa nestotožnil s tým, že v prípade ak ide o účelovú komunikáciu konaním ktoré je popísané v ustanovení § 22c cestného zákona sa nemožno dopustiť priestupku na účelovej komunikácii. Samotný zákon v ustanovení §22c cestného zákona hovorí výslovne o tom, že priestupku na úseku pozemných komunikácii sa dopustí ten, kto... pričom podľa § 1 ods.2 cestného zákona je účelová komunikácia taktiež pozemnou komunikáciou ako aj miestna komunikácia a teda na priestupky na úseku účelových komunikácii spáchané fyzickou osobou sa analogicky použije právna úprava priestupku upravený v ustanovení §22c cestného zákona.

41. Čo sa týka námietky premlčania skutku podľa § 20 ods.1 zákona o priestupkoch k tomuto správny súd uvádza, že lehota upravená v ustanovení § 20 ods.1 zákona o priestupkoch je lehotou prekluzívnou a nie premlčacou a jej podstata spočíva v tom, že jej uplynutím zaniká právo na prejednanie priestupku a príslušný orgán je povinný prihliadnuť na túto skutočnosť ex offo. Ustanovenie § 20 ods.1 zákona o priestupkoch upravuje začiatok plynutia tejto lehoty od spáchania priestupku. Pre určenie začiatku plynutia prekluzívnej lehoty a posúdenie, či došlo alebo nedošlo k uplynutiu tejto lehoty je však potrebné správne určiť o aký druh priestupku sa jedná. Správny súd však poukazuje na to, že v zmysle teórie správneho práva, priestupok (tak ako trestný čin) môže byť hromadný, trváci alebo pokračovací. Keďže zákon o priestupkoch neupravuje definíciu týchto druhov priestupkov, je potrebné načrieť do Trestného zákona, ktorý v ustanoveniach § 122 upravuje definíciu hromadného, trváceho, pokračovacieho trestného činu a túto charakteristiku analogicky aplikovať na hromadný, trváci a pokračovací priestupok. Ako vyplýva z administratívneho spisu k spáchaniu priestupku podľa ustanovenia § 22c ods.1 písm. c) a f) cestného zákona došlo koncom roka 2016 a tento stav pretrvával až do roku 2022. Keďže protiprávny stav bol vyvolaný a následne trval (bol udržiavaný žalobcom) správny súd má za to, že v prípade žalobcu podľa definície upravenej v ustanovení § 122 ods.12 Trestného zákona ide o trváci priestupok. K takémuto právnomu záveru správne dospel aj správny orgán prvého stupňa a aj žalovaný. Pri trvácom priestupku teda ide o vyvolanie protiprávneho stavu, ktorý je páchatelom priestupku následne udržiavaný a tento protiprávny stav ďalej po jeho vyvolaní trvá. Zákon u trváceho priestupku sankcionuje práve udržiavanie protiprávneho stavu. Na dobu páchania trváceho priestupku sa hľadá ako na jeden skutok a teda jeden priestupok, a to až do okamihu ukončenia protiprávneho stavu, čo môže urobiť páchatel alebo iný subjekt. U trváceho priestupku môže byť protiprávny stav ukončený i zo strany správneho orgánu, a to vtedy, keď tento začne správne konanie. Pri trvácom priestupku však vzhľadom na jeho charakter prekluzívna lehota podľa § 20 ods.1 zákona o priestupkoch začína plynúť až momentom odstránenia protiprávneho stavu alebo jeho zánikom. K tomuto správny súd poukazuje na Rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 10.03.2021 sp. zn.: 6Asan/17/2019, ktoré rozhodnutie bolo uverejnené v Zbierke rozhodnutí a stanovísk NS SR pod č. 35/2021 kde Najvyšší súd SR vyslovil: „II. Zákon, ak vychádzame z analógie legis, sankcionuje u trváceho priestupku práve udržiavanie protiprávneho stavu. Znakom trváceho priestupku je konanie páchatel'a spočívajúce vo vyvolaní a následnom udržiavaní protiprávneho stavu. Je charakteristický i tým, že na dobu jeho páchania sa hľadá ako na jeden skutok, a teda jeden priestupok, resp. správny delikt, a to až do okamihu ukončenia protiprávneho stavu. III. Ak sa takýto trváci priestupok prejednáva z úradnej povinnosti a vytvorený protiprávny stav nebol doteraz ukončený, začína plynúť dvojročná lehota na prejednanie trváceho priestupku (§ 20 ods.1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších právnych predpisov) až okamihom doručenia oznámenia o začatí priestupkového konania subjektu, ktorý je podozrivý z jeho spáchania.“ Vychádzajúc z vyššie uvedeného má správny súd za to, že až momentom doručenia oznámenia o začatí priestupkového konania žalobcovi začala plynúť dvojročná lehota upravená v ustanovení § 20 ods.1 zákona o priestupkoch a teda v žiadnom prípade nedošlo k uplynutiu zákonom stanovenej 2 ročnej prekluzívnej lehoty na prejednanie priestupku. Správne tak správny orgán prvého stupňa priestupok prejednal a vydal rozhodnutie vo veci spáchania priestupku a zároveň správne žalovaný ako správny orgán druhého stupňa nevyhovел námietke „premlčania“ prejednanie priestupku podľa § 20 ods. 1 zákona o priestupkoch a aj z toho dôvodu odvolanie žalobcu zamietol.

42. Správny súd sa nestotožnil ani s námietkou uplynutia dvojročnej lehoty na uloženie sankcie podľa § 22b ods.3 cestného zákona. V zhode so žalovaným správny súd uvádza, že v tomto prípade správny orgán prvého stupňa ako príslušný cestný orgán prejednával priestupok fyzickej osoby, ktoré priestupky sú upravené v ustanovení § 22c cestného zákona a nie priestupok právnickej osoby alebo fyzickej osoby oprávnenej na podnikanie, ktorých priestupky a ich sankcionovanie upravuje cestný zákon v ustanoveniach §22a cestného zákona (pokuty) a §22b (určovanie výšky pokuty, lehota na uloženie pokuty, splatnosť pokuty a výnosy z pokút). Vychádzajúc teda z takejto systematiky cestného zákona kde ustanovenie § 22b cestného zákona nadväzuje na ustanovenie § 22a cestného a ustanovenie §

22c je samostatným ustanovením upravujúce priestupky fyzických osôb a zo zákonnej dikcie § 22a, ktorá hovorí o pokutách za tam popísané skutkové podstaty priestupkov právnických osôb a fyzických osôb oprávnených na podnikanie nebolo možné prisvedčiť žalobcovi, že na jeho prípad bolo potrebné aplikovať § 22b ods. 3 cestného zákona, ktorý sa vzťahuje na priestupky právnických osôb a fyzických osôb oprávnených na podnikanie a neuložiť pokutu.

43. Správny súd po posúdení námietok žalobcu tak ako to uviedol vyššie jeho žalobu zamietol podľa § 190 SSP ako nedôvodnú.

44. O trovách konania rozhodol súd podľa § 167 SSP a § 168 SSP, zmysle, ktorého účastníkom právo na náhradu trov konania nepriznal, pretože žalobca nemal v konaní úspech celkom ani z časti a žalovanému voči žalobcovi nevznikli dôvodne vynaložené trovy konania, ktoré by bolo možné od žalobcu spravodlivo požadovať.

45. Toto rozhodnutie prijal senát Správneho súdu v Košiciach v pomere hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustná kasačná sťažnosť, ktorú možno podať v lehote 30 dní odo dňa doručenia rozsudku na Správny súd v Košiciach. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Zmeškanie lehoty na podanie kasačnej sťažnosti nemožno odpustiť.

Kasačná sťažnosť má odkladný účinok (§ 446 ods. 2 písm. a) SSP).

Kasačný súd môže na návrh sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa uznesením priznať kasačnej sťažnosti odkladný účinok, ak by právnymi následkami napadnutého rozhodnutia krajského súdu hrozila závažná ujma a priznanie odkladného účinku nie je v rozpore s verejným záujmom.

Sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Tieto povinnosti neplatia, ak

- a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 1 písm. c/ a d/,
- c) je žalovaným Centrum právnej pomoci.

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 SSP (ktorému správne súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisová značka konania) uviesť

- a) označenie napadnutého rozhodnutia,
- b) údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené,
- c) opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len „sťažnostné body“),
- d) návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí správne súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Správny súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. K podaniu kolektívneho orgánu musí byť pripojené rozhodnutie, ktorým príslušný kolektívny orgán vyslovil s podaním súhlas.

Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší účastník konania dostal

jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, správny súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Kasačnú sťažnosť možno podľa § 440 ods. 1 SSP odôvodniť len tým, že správny súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že:

- a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu,
- c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred správnym súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie,
- e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený správny súd,
- f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci,
- h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu,
- i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo
- j) podanie bolo nezákonne odmietnuté.

Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v § 440 odseku 1 písm. g) až i) SSP sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred správnym súdom. Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.